

Origami

Nincsen kutyám, nincsen macskám,
se hörcsögöm, se nyulacskám.
Nem lehet a házban állat,
nem vonhatok erre vállat.

De mi lenne, ha én csinálnék
egy állatot, ez régi játék,
origami, vagy mi a neve,
de még nem foghatok bele.

Ülök és nézem a kezem,
milyen állat való nekem?
Egy rénszarvas vagy egy agár?
Tudom is már, kell egy madár!

Lesz majd csőre, lesz majd szárnya,
itt is ez a villanyszámla,
hajtok egyet, hajtok kettőt,
leutánzom a teremőt.

Szia, madár, az enyém vagy,
nem vagy kicsi, se elég nagy,
pont ahogyan elképzelttem,
csicseregsz most a kezemben.

Tudod, madár, jó nagy gáz van,
nem maradhatsz itt a házban,
elengedlek, mindhiába,
elmész délre, Afrikába,

én nem járok sosem arra,
gyere vissza majd tavaszra,
de óvatosan a kerülőkkel,
vigyázz a papírrepülőkkel!

Ha visszajön, nem lesz kecmec,
vár rá majd a papírketrec.
Etetem majd konfettivel,
hallgatom majd, hogy csivitel.

Közben anyu megy munkába,
kérdézi, hogy hol a számla,
mondom neki nagy röhögve:
ne féljen, itt lesz örökre.

Csigaház

Apám elment, ki tudja, hol
járt, és ott is miket csinált.
Hazajött már, nem barangol,
ül a kertben, néz egy csigát.

Jó volna, ha csiga volna,
hátán lenne, állna a ház,
ülnék benne, nem a porba,
csillogna utánunk a máz.

Apám öreg, szakálla lóg,
hazahívták a harangok.
Üldögél, szemei fakók,
nem üldözik már a hangok.

Apám itt van, ül a kertben.
Lassan belepi a moha.
Üldögél, én nézem csendben,
el sem ment otthonról soha.